

Genre: Poesi
Titel: All tid leder hit
Författare: Alexander Bargum
Grafisk form: Emma Strömberg
Förlag: Ellips
Sidantal: 64

Om det här var en kvällstidning och jag ombads sätta rubrik på denna text skulle den bli ”Koncernchef kommer ut som poet”. Det handlar om Alexander Bargum, VD för ett av våra äldre familjeföretag. Nu debuterar han på Ellips förlag med diktsamlingen ”All tid leder hit”.

Skrivandet är honom ingalunda främmande. Redan under studietiden började Bargum engagera i olika föreningar och sammanhang som genom årens lopp resulterat i rapporter, uppsatser och artiklar. Det är bara sättet att uttrycka sig via poesin som är det nya.

”All tid leder hit” handlar om förändring, förgänglighet och förstås det som titeln anspelar på: tid. Det handlar om nuet, minnen, döden, avsked:

”Om du går in i skogen / om hösten går in i dig // Om träden står där och tiger / om ett oväntat avsked // Om ingen befinner sig i skogen, / hörs då de sjunkandes rop? // Aldrig slutar vi falla: svarta / kronor mot september // Med rösterna klamrar vi oss / fast vid tystnaden // Trädets fråga förlorad i grenarna / Himlen fylld av rimliga tvivel”

Säg de sista fem orden högt för dig själv. Smaka på dem. Varenda bokstav noga genomtänkt. Balans och rytm.

I den ovanstående dikten och i flera andra adresseras ett ”du” och ett ”vi”. Ändå blir den bestående känslan efter läsningen ensamhet – men också ett klarnande. Diktjaget söker svar och frågorna och tankarna känns igen, de är allmänmänskliga och existentiella, sådana som vi alla till mans borde ställa oss nu som då. Alexander Bargum formulerar dem så att vi ser dem ur annan synvinkel och får nya insikter. Flera dikter blir en slags aha-upplevelser:

”Det ögonblick en byggnad är / som mest autentisk // är just nu. Vi får försöka / föreställa oss den omsorg // som vi saknar. Hur marken / lyser, hur vi oförmärkt förvandlas. // Och hur vi efteråt förstår / skuggornas meddelanden. // Att byggnaden är färdig / först när den är riven.”

Denna ”byggnad” kan ses som en metafor för människan, för mig eller dig, inte sant?

Flera dikter har versrader som kunde stå för sig själva utan omgärdande ord. Dessa rader tjänar som aforismer, de är små tankekorn jag gärna dröjer vid, som dessa ur samma dikt:

/.../ ”Varje felsteg är en dubbelresa” /.../ ”Makten att skada är den enda verkliga makten”
/.../

Poeten jobbar också med motsatser som skapar nya bilder i läsarens inre:

/.../”Mörkret / är ett segel, fyllt av ljus”/.../ och ”Varje brev // lämnar mig ensam, varje rad skriver / mig in i den befriande natten, / genom ett ordsprängt avstånd”.

Osökt går tankarna till Stig Johanssons poem ”Förlusten” när Bargums diktjag stannar till vid

det flyktiga nuet, det som är så svårt att närvara i:

”Ringa in den omöjliga tiden tills / den blir möjlig / eller upphör” /.../ medan Stig Johanssons ofta citerade rader lyder: ”Alla dessa dagar som kom och gick, inte visste jag att de var livet”.

Vår samtid präglas av ytlighet och upptagna av oväsentligheter slarvar vi bort våra liv.
Diktjaget noterar:

”Röster på tåget. Orden omringar / en glömska som de nästan / fångar. Den handlar om avstånd, // ägodelar, resor. En flicka klipper / hål i tidtabellen, men tiden är inspärrad / i rummet. Alla passagerare / är redan döda, utom de tysta”

Alexander Bargum (född 1975) är den fjärde generationen inom familjeföretaget och man kan tänka sig att hans väg in i näringslivet varit spikrak. Men i stället för att göra det förväntade och läsa handelsekonomi, sökte han sig till Helsingfors universitet och studier i juridik. Därpå följde en advokatkarriär, men 2012 tog han klivet in i familjeföretaget och axlade rollen som koncernchef.

Ingen hade blivit förvånad om Alexander Bargum skrivit sina memoarer, men han fortsätter att gå sin egen väg och överraskar med en diktsamling. Förhoppningsvis får vi se fler skönlitterära verk av honom.

Yvonne Granqvist